

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a patra)

6 septembrie 2012*

„Libertatea de stabilire — Articolul 49 TFUE — Legislație fiscală — Impozit pe avere — Condiții de acordare a beneficiului reducerii impozitului pe avere — Pierderea calității de persoană supusă la plata impozitului pe avere ca urmare a transferului sediului social într-un alt stat membru — Restricție — Justificare — Motive imperative de interes general”

În cauza C-380/11,

având ca obiect o cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată în temeiul articolului 267 TFUE de tribunal administrativ (Luxemburg), prin decizia din 13 iulie 2011, primită de Curte la 18 iulie 2011, în procedura

DI. VI. Finanziaria di Diego della Valle & C. SapA

împotriva

Administration des contributions en matière d'impôts,

CURTEA (Camera a patra),

compusă din domnul J.-C. Bonichot, președinte de cameră, doamna A. Prechal, domnii K. Schiemann, L. Bay Larsen și doamna C. Toader (raportor), judecători,

avocat general: doamna J. Kokott,

grefier: doamna R. Șereș, administrator,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 28 martie 2012,

luând în considerare observațiile prezentate:

- pentru DI. VI. Finanziaria di Diego della Valle & C. SapA, de J.-P. Winandy, avocat;
- pentru guvernul luxemburghez, de C. Schiltz, în calitate de agent, asistat de M. Adams, avocat;
- pentru Comisia Europeană, de C. Soulay și de W. Roels, în calitate de agenți,

având în vedere decizia de judecare a cauzei fără concluzii, luată după ascultarea avocatului general, pronunță prezenta

* Limba de procedură: franceza.

Hotărâre

- 1 Cererea de pronunțare a unei hotărâri preliminare privește interpretarea articolului 49 TFUE.
- 2 Această cerere a fost formulată în cadrul unui litigiu între DI. VI. Finanziaria di Diego della Valle & C. SapA (denumită în continuare „DIVI”), societate de drept italian cu sediul statutar în Italia, pe de o parte, și administrația fiscală luxemburgheză, pe de altă parte, având ca obiect revocarea, ca urmare a transferului sediului social al societății DA. DV. Family Holding Sàrl (denumită în continuare „DADV”) într-un alt stat membru decât Marele Ducat al Luxemburgului, a reducerii impozitului pe avere de care beneficia aceasta din urmă.

Cadrul juridic luxemburghez

- 3 Legea din 16 octombrie 1934 privind impozitul pe avere, astfel cum a fost modificată prin Legea din 21 decembrie 2001 privind reforma anumitor prevederi în materie de impozite directe și indirecte (*Mémorial* A 2001, 157, p. 3312, denumită în continuare „LIF”), reglementează impozitul direct pe avere.
- 4 Din această lege rezultă că organismele cu caracter colectiv sunt supuse la plata acestui impozit direct.
- 5 Alineatul 8a al legii menționate deschide posibilitatea de a beneficia de o reducere a impozitului pe avere și reglementează condițiile de acordare pentru persoanele impozabile la care se referă articolul 1 primul paragraf punctul 2 din LIF, printre care figurează organismele cu caracter colectiv.
- 6 Alineatul 8a al LIF are următorul cuprins:

„1. Contribuabilii prevăzuți la alineatul 1 primul paragraf punctul 2, care se angajează să înregistreze, prin alocarea din profitul dintr-un an fiscal determinat, o rezervă în bilanț pentru a fi menținută în cursul următorilor cinci ani fiscali, beneficiază, pe baza unei cereri depuse împreună cu declarația privind impozitul pe venit, de o reducere a impozitului pe avere datorat pentru același an fiscal. Această reducere se ridică la o cincime din rezerva constituită, fără să depășească totuși impozitul pe venitul colectivităților, majorat cu contribuția la fondul pentru ocuparea forței de muncă, datorat înaintea eventualelor imputări pentru același an fiscal. Rezerva trebuie să fie constituită cu ocazia aplicării rezultatului exercițiului de exploatare, însă cel târziu la încheierea exercițiului de exploatare care urmează celui care a dat dreptul la reducere.

[...]

3. În cazul utilizării rezervei înainte de expirarea perioadei de cinci ani în alte scopuri decât încorporarea în cadrul capitalului, crește cota impozitului pe averea contribuabilului pentru anul fiscal în discuție cu o cincime din valoarea rezervei utilizate.

[...]

În cazul unei fuziuni sau al unei absorbții, societatea absorbantă sau orice societate din grup poate reînnoi rezerva prevăzută în bilanțul societății absorbite pentru a îndeplini condiția perioadei de deținere de cinci ani.”

- 7 Legislația luxemburgheză prevede posibilitatea ca o societate rezidentă să își transfere sediul social într-un alt stat, precum și consecințele fiscale ale unui astfel de transfer la articolul 172 din Legea privind impozitul pe venit (*Mémorial* A 1967, 79, p. 1228, denumită în continuare „LIR”), cu modificările ulterioare, care face trimitere la articolul 169 din aceeași lege.

8 Articolul 172 din LIR prevede:

„1. În cazul în care un organism cu caracter colectiv rezident își transferă sediul statutar și administrația centrală în străinătate și nu mai este contribuabil rezident, sunt aplicabile prevederile articolului 169. Valoarea estimată a realizării ansamblului elementelor din activul și din pasivul bilanțului la momentul transferului [trebuie] reținută ca produs net al lichidării.

[...]”

9 Articolul 169 din LIR prevede:

„1. Profitul net realizat de organismele cu caracter colectiv dizolvate în perioada de insolvență este impozabil.

[...]

5. La momentul dizolvării, activul net investit este cel de la închiderea exercițiului de exploatare care precedă dizolvarea, astfel cum a fost aprobat pentru calcularea impozitului pe venitul colectivităților. Dacă impozitarea nu a avut loc în legătură cu această sursă, se stabilește din oficiu prin taxare. Activul net investit trebuie diminuat până la valoarea profitului exercițiului precedent care a fost distribuit după închiderea exercițiului.

[...]”

Situația de fapt din acțiunea principală și întrebarea preliminară

- 10 DADV este o societate înființată conform dreptului luxemburghez. Până la 12 octombrie 2006, a avut sediul social în Luxemburg. La această dată și-a transferat sediul în Italia.
- 11 Pentru anul 2004, DADV a beneficiat de o reducere a impozitului pe avere de 50 965 de euro, ceea ce ar corespunde valorii impozitului pe avere datorat de această societate pentru o bază impozabilă de 10 193 000 de euro. Valoarea rezervei nedistribuite constituite, în temeiul alineatului 8a primul paragraf al LIF, pentru profitul pentru anul fiscal 2004 era de 254 825 de euro.
- 12 Din declarația de impunere depusă de DADV pentru exercițiul fiscal 2005 rezultă că aceasta a indicat o bază impozabilă de 9 364 604 euro, ceea ce ar genera un impozit pe avere în valoare de 46 820 de euro. Pentru scutirea de acest impozit, DADV a constituit o rezervă nedistribuită în valoare de 234 100 de euro.
- 13 Pentru anul 2006, DADV a declarat o bază impozabilă de 249 987 de euro, care determină un impozit pe avere în valoare de 1 245 de euro.
- 14 În cursul lunii decembrie 2006, DIVI a fuzionat prin absorbție cu DADV.
- 15 În calitate de succesor al DADV, pentru perioada în care a fost contribuabilă în Luxemburg, DIVI a solicitat, în temeiul alineatului 8a al LIF, reducerea impozitului pe avere datorat de această societate pentru exercițiile 2005 și 2006.
- 16 Administration des contributions en matière d'impôts a respins aceste cereri pentru motivul că condițiile prevăzute la articolul 8a din LIF nu erau îndeplinite.

- 17 Astfel, la 15 iulie 2009, biroul de impozitare a emis o decizie de impunere în privința DADV pentru fiecare dintre anii în cauză. În prima decizie, referitoare la exercițiul 2005, administrația fiscală a estimat că baza impozabilă a acestei societăți era, la 1 ianuarie 2005, de 9 364 000 de euro și a stabilit, în consecință, valoarea impozitului pe avere datorat la 46 820 de euro.
- 18 În a doua decizie, privind exercițiul 2006, administrația menționată a stabilit baza impozabilă la 1 ianuarie 2006 la 9 131 000 de euro, iar valoarea impozitului pe avere datorat la 45 655 de euro.
- 19 Pe de altă parte, în această din urmă decizie, biroul de impozitare a stabilit că DADV distribuisese în mod prematur rezerva constituită în sensul alineatului 8a al LIF pentru profitul din exercițiul 2004. În consecință, acest birou a impus DADV plata unei sume de 50 965 de euro, echivalând cu reducerea impozitului pe avere de care beneficiase această societate în cadrul exercițiului 2004.
- 20 Printr-o reclamație formulată la 9 octombrie 2009, DIVI a solicitat modificarea sau anularea acestor două decizii de impozitare, susținând că ar fi trebuit să beneficieze de o reducere de impozit în temeiul alineatului 8a al LIF, în măsura în care aceasta constituise o rezervă nedistribuibilă astfel cum prevede această dispoziție.
- 21 Întrucât administration des contributions en matière d'impôts nu a răspuns la această reclamație, DIVI a formulat la 15 octombrie 2009 o acțiune la tribunal administratif prin care urmărea modificarea sau anularea deciziilor de impozitare menționate.
- 22 În fața acestei instanțe, DIVI a susținut că biroul de impozitare aplicase în mod eronat alineatul 8a al LIF. Aceasta a susținut că DADV constituise în bilanțul său o rezervă specială pentru impozitul pe avere care corespundea unei valori de cinci ori mai mari decât cea a impozitului datorat pentru anii 2004, 2005 și 2006. Ca urmare a transferului sediului său social în Italia, DADV ar fi menținut această rezervă în bilanț. După fuziune, rezerva ar fi fost încă menținută în cadrul rezervei de fuziune și s-ar afla în conturile sociale ale societății absorbante la 31 decembrie 2008.
- 23 În această privință, în fața instanței de trimitere, administration des contributions en matière d'impôts a afirmat că reducerea impozitului solicitat nu fusese refuzată din cauza unei distribuiți premature a rezervei în sensul celui de al treilea paragraf al alineatului 8a al LIF, ci pentru motivul că contribuabilul care solicită, în temeiul alineatului 8a al LIF, o reducere a impozitului pe avere trebuie să fie stabilit în Luxemburg la momentul în care acesta constituie rezerva menționată și trebuie și să rămână acolo pe toată perioada în care este menținută această rezervă, corespunzătoare celor cinci ani fiscali următori. Or, în speță, DADV nu ar fi fost persoană plătitoare de impozit pe avere pe toată perioada de cinci ani de deținere a rezervei, astfel cum prevede primul paragraf al alineatului 8a al LIF.
- 24 Potrivit instanței de trimitere, deciziile de impunere în cauză ar fi fost emise pentru motivul nerespectării cerinței privind supunerea la plata impozitului pe avere din Luxemburg pe toată perioada prevăzută de alineatul 8a al LIF.
- 25 Cu toate acestea, DIVI susține că interpretarea alineatului 8a al LIF reținută de biroul de impunere este contrară dreptului Uniunii, în speță libertății de stabilire.
- 26 Instanța de trimitere arată că alineatul 8a al LIF și în special condiția conform căreia posibilitatea de a beneficia de reducerea impozitului pe avere depinde de menținerea rezervei înscrise în bilanț pe perioada celor cinci ani fiscali ulteriori implică obligația ca o societate care solicită să beneficieze de această reducere să rămână supusă la plata impozitului pe avere în această perioadă. Astfel, o asemenea dispoziție ar fi susceptibilă să facă mai puțin atractivă stabilirea unor societăți rezidente într-un alt stat membru decât Marele Ducat al Luxemburgului.

- 27 În aceste condiții, tribunal administrativ a hotărât să suspende judecarea cauzei și să adreseze Curții următoarea întrebare preliminară:

„Articolul 49 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene trebuie interpretat în sensul că se opune unei prevederi, precum cea de la alineatul 8a al LIF, care condiționează în primul paragraf acordarea reducerii impozitului pe avere de obligația de a rămâne persoană supusă la plata impozitului pe avere luxemburghez pe parcursul următorilor cinci ani fiscali?”

Cu privire la întrebarea preliminară

Cu privire la aplicabilitatea dispozițiilor tratatului legate de libertatea de stabilire

- 28 În acțiunea principală nu se contestă faptul că DADV, care este o societate constituită în Luxemburg, și-a mutat ulterior sediul social din Luxemburg în Italia. Instanța de trimitere arată că, în urma acestui transfer, DADV nu mai îndeplinește cerința supunerii la plata impozitului pe avere luxemburghez pe toată perioada la care se referă alineatul 8a al LIF, motiv pentru care i-au fost notificate deciziile de impunere în cauză în acțiunea principală.
- 29 În aceste condiții, trebuie să se arate că reglementarea în discuție în acțiunea principală se limitează să atribuie, în privința societăților constituite în conformitate cu dreptul național, consecințe fiscale situației în care aceste societăți se află atunci când încetează să mai fie persoane plătitoare de impozit pe avere luxemburghez, în special ca urmare a unui transfer al sediului lor într-un alt stat membru (a se vedea în acest sens Hotărârea din 29 noiembrie 2011, National Grid Indus, C-371/10, Rep., p. I-12273, punctul 31).
- 30 În consecință, DADV, care beneficiază, în calitate de societate constituită în conformitate cu legislația unui stat membru și având sediul social în cadrul Uniunii Europene, potrivit articolului 54 TFUE, de prevederile tratatului privind libertatea de stabilire, se poate prevala, așadar, de drepturile care decurg din articolul 49 TFUE pentru a contesta legalitatea lipsirii, ca urmare a unui transfer al sediului într-un alt stat membru, de un avantaj fiscal pe care l-ar fi putut pretinde în considerarea perioadei în care a avut sediul social în Luxemburg și a fost astfel persoană supusă la plata impozitului pe avere în statul membru menționat.
- 31 Rezultă că prevederile Tratatului FUE referitoare la libertatea de stabilire se aplică într-o situație precum cea în cauză în acțiunea principală.

Cu privire la existența unei restricții privind libertatea de stabilire

- 32 Articolul 49 TFUE impune eliminarea restricțiilor privind libertatea de stabilire. Deși, potrivit modului de redactare, prevederile tratatului referitoare la libertatea de stabilire urmăresc să asigure beneficiul tratamentului național în statul membru gazdă, acestea interzic, în egală măsură, ca statul membru de origine să împiedice stabilirea într-un alt stat membru a unuia dintre resortisanții săi ori a unei societăți constituite în conformitate cu legislația sa (Hotărârea National Grid Indus, citată anterior, punctul 35 și jurisprudența citată).
- 33 Potrivit de asemenea unei jurisprudențe constante, trebuie considerate restricții privind libertatea de stabilire toate măsurile care interzic, îngreunează sau fac mai puțin atractivă exercitarea acestei libertăți (a se vedea Hotărârea din 5 octombrie 2004, CaixaBank France, C-442/02, Rec., p. I-8961, punctul 11, Hotărârea din 6 decembrie 2007, Columbus Container Services, C-298/05, Rep., p. I-10451, punctul 34, Hotărârea din 23 octombrie 2008, Krankenhaus Ruhesitz am Wannsee-Seniorenheimstatt, C-157/07, Rep., p. I-8061, punctul 30, și Hotărârea din 15 aprilie 2010, CIBA, C-96/08, Rep., p. I-2911, punctul 19).

- 34 În acțiunea principală, trebuie să se constate că o societate de drept luxemburghez care își transferă sediul social în afara teritoriului luxemburghez în perioada de cinci ani ulterioară anului fiscal în cursul căruia i-a fost acordată o reducere a impozitului pe avere, precum cea în cauză în acțiunea principală, este supusă unui tratament dezavantajos în raport cu o societate similară care își menține sediul social în Luxemburg.
- 35 Astfel, în temeiul reglementării naționale în cauză în acțiunea principală, transferul într-un alt stat membru decât Marele Ducat al Luxemburgului al sediului social al unei societăți luxemburghize în perioada respectivă determină retragerea imediată a beneficiului reducerii de impozit, deși o asemenea retragere nu intervine decât atunci când o astfel de societate își menține sediul pe teritoriul luxemburghez. Beneficiul reducerii impozitului pe avere acordat unei societăți care își menține sediul social în statul membru în cauză nu este retras decât dacă rezerva prevăzută la alineatul 8a al treilea paragraf din LIF este utilizată înainte de expirarea perioadei de cinci ani, în alte scopuri decât includerea în capitalul societății.
- 36 Această diferență de tratament în ceea ce privește regimul beneficiului reducerii impozitului pe avere în cauză în acțiunea principală, care poate avea consecințe negative asupra patrimoniului societăților care doresc să își transfere sediul social în afara statului Luxemburg, este de natură să descurajeze societățile de drept luxemburghez să își transfere sediul în alt stat membru în perioada de cinci ani următoare anului fiscal în cursul căruia le-a fost acordată reducerea impozitului pe avere (a se vedea în acest sens Hotărârea din 11 martie 2004, de Lasteyrie du Saillant, C-9/02, Rec., p. I-2409, punctul 46, Hotărârea din 7 septembrie 2006, N, C-470/04, Rec., p. I-7409, punctul 35, și Hotărârea din 6 septembrie 2012, Comisia/Portugalia, C-38/10, punctul 28).
- 37 Contrar susținerilor guvernului luxemburghez, diferența de tratament astfel constatată nu se explică printr-o diferență obiectivă de situație. Astfel, cu privire la o reglementare a unui stat membru care urmărește să acorde o reducere a impozitului pe averea care a fost realizată pe teritoriul său, situația unei societăți constituite potrivit legislației statului membru respectiv și care își transferă sediul social într-un alt stat membru este similară cu cea a unei societăți constituite de asemenea potrivit legislației primului stat membru și care își menține sediul social în acest stat membru, în ceea ce privește reducerea impozitului pe averea care a fost realizată în primul stat membru anterior transferului sediului social (a se vedea în acest sens Hotărârea National Grid Indus, citată anterior, punctul 38, și Hotărârea Comisia/Portugalia, citată anterior, punctul 29).
- 38 Guvernul luxemburghez a susținut inițial că pierderea beneficiului alineatului 8a al LIF, în special pierderea retroactivă a reducerii impozitului pe avere pentru DIVI, nu este o consecință a transferului sediului DADV în afara teritoriului luxemburghez, ci a nerespectării celor două condiții prevăzute în primul și în al treilea paragraf ale alineatului 8a al LIF, care impun ca rezerva să fie menținută în bilanțul societății pentru o perioadă de cinci ani ulterioară constituirii sale și ca aceasta să nu fie utilizată în alt scop.
- 39 O astfel de argumentare nu poate fi primită. Pierderea beneficiului reducerii impozitului pe avere în cauză în acțiunea principală nu este consecința utilizării rezervei înainte de expirarea perioadei de cinci ani în alte scopuri decât cele prevăzute în al treilea paragraf al alineatului 8a al LIF. Astfel, din dosarul transmis Curții reiese că DADV și ulterior DIVI au menținut în bilanț rezerva prevăzută în primul paragraf al alineatului 8a al LIF. Prin urmare, după cum a recunoscut ulterior guvernul luxemburghez, pierderea avantajului prevăzut la alineatul 8a al LIF este consecința faptului că DADV nu a fost supusă la plata impozitului pe avere luxemburghez în perioada de cinci ani ulterioară constituirii rezervei prevăzute în primul paragraf al alineatului 8a al LIF. Dacă DADV și-ar fi menținut sediul social pe teritoriul statului luxemburghez, ar fi continuat să beneficieze de acest avantaj fiscal.

40 Rezultă că diferența de tratament la care sunt supuse, în cadrul dispozițiilor naționale în discuție în acțiunea principală, societățile de drept luxemburghez care își transferă sediul social efectiv într-un alt stat membru în raport cu societățile de drept luxemburghez care își mențin sediul social pe teritoriul luxemburghez constituie o restricție privind libertatea de stabilire interzisă în principiu de dispozițiile Tratatului FUE.

Cu privire la justificarea restricției privind libertatea de stabilire

- 41 Dintr-o jurisprudență constantă rezultă că o restricție privind libertatea de stabilire nu poate fi admisă decât dacă se justifică prin motive imperative de interes general. În plus, în acest caz, trebuie ca aceasta să fie de natură să asigure realizarea obiectivului în cauză și să nu depășească ceea ce este necesar pentru atingerea acestui obiectiv (a se vedea Hotărârea National Grid Indus, citată anterior, punctul 42 și jurisprudența citată).
- 42 Potrivit guvernului luxemburghez, restricția privind libertatea de stabilire ar fi justificată de obiectivul care constă în asigurarea unei repartizări echilibrate a competenței de impozitare între statele membre, în conformitate cu principiul teritorialității.
- 43 În această privință, trebuie amintit că menținerea repartizării competenței de impozitare între statele membre este un obiectiv legitim recunoscut de Curte (Hotărârea National Grid Indus, citată anterior, punctul 45 și jurisprudența citată).
- 44 În împrejurări precum cele din cauza principală, restricția privind libertatea de stabilire constatată nu poate fi totuși justificată de cerința unei repartizări echilibrate a competenței de impozitare între statele membre.
- 45 În această privință, este suficient să se arate, astfel cum a susținut Comisia Europeană, că revocarea reducerii impozitului pe avere de care beneficia o societate și impunerea plății imediate în momentul transferului sediului social al acestei societăți într-un alt stat membru decât Marele Ducat al Luxemburgului nu garantează competența de impunere a acestui stat membru și nici repartizarea echilibrată a competenței de impozitare între statele membre interesate. Astfel, însăși natura mecanismului de retragere a unui avantaj presupune că statul membru a acceptat în prealabil să acorde acest avantaj și, în consecință, să reducă impozitul pe averea contribuabililor rezidenți dacă erau îndeplinite condițiile prevăzute la alineatul 8a al LIF.
- 46 Restricția în discuție nu poate fi justificată nici de necesitatea de a garanta coerența regimului fiscal național, considerată de Curte un motiv imperativ de interes general (a se vedea în acest sens Hotărârea din 28 ianuarie 1992, Bachmann, C-204/90, Rec., p. I-249, punctul 28, și Hotărârea Comisia/Belgia, C-300/90, Rec., p. I-305, punctul 21).
- 47 Astfel, pentru ca un argument întemeiat pe o asemenea justificare să poată fi admis, trebuie stabilită existența unei legături directe între avantajul fiscal respectiv și compensarea acestui avantaj cu o prelevare fiscală determinată (a se vedea în special Hotărârea din 29 martie 2007, Rewe Zentralfinanz, C-347/04, Rep., p. I-2647, punctul 62 și jurisprudența citată). O astfel de legătură directă lipsește atunci când, printre altele, este vorba despre impuneri distincte sau despre tratamentul fiscal al unor contribuabili diferiți (a se vedea în acest sens Hotărârea din 18 septembrie 2003, Bosal, C-168/01, Rec., p. I-9409, punctul 30, și Hotărârea din 1 decembrie 2011, Comisia/Ungaria, C-253/09, Rep., p. I-12391, punctul 77).
- 48 Or, reiese din analiza reglementării naționale din acțiunea principală că nu există o legătură directă între, pe de o parte, acordarea unei reduceri a impozitului pe avere unei societăți care îndeplinește condițiile prevăzute la alineatul 8a primul paragraf al LIF și, pe de altă parte, obiectivele urmărite de

această reglementare, în special compensarea avantajului fiscal menționat prin venituri suplimentare în materie de impozit pe venitul colectivităților și de impozit comercial pe profitul obținut în anii menținerii rezervei prevăzute la alineatul 8a primul paragraf al LIF.

- 49 Prin urmare, după cum subliniază Comisia, caracterul îndepărtat și aleatoriu al unor astfel de impuneri ulterioare nu poate justifica restricția privind libertatea de stabilire introdusă de alineatul menționat al LIF.
- 50 În ceea ce privește obiectivul principal urmărit de regimul fiscal prevăzut la alineatul 8a al LIF, astfel cum a fost formulat în lucrările pregătitoare pentru adoptarea acesteia, și anume dezideratul de a majora veniturile fiscale naționale, este suficient de amintit că, potrivit unei jurisprudențe constante, urmărirea obținerii unor încasări fiscale nu poate fi considerată un motiv imperativ de interes general care să poată fi invocat pentru a justifica o măsură care este în principiu contrară unei libertăți fundamentale (a se vedea Hotărârea din 16 iulie 1998, ICI, C-264/96, Rec., p. I-4695, punctul 28, precum și Hotărârea din 8 martie 2001, Metallgesellschaft și alții, C-397/98 și C-410/98, Rec., p. I-1727, punctul 59).
- 51 Rezultă din analiza de mai sus că o dispoziție națională precum cea în discuție în acțiunea principală nu poate fi justificată de motive imperative de interes general.
- 52 În consecință, trebuie să se răspundă la întrebarea adresată că articolul 49 TFUE trebuie interpretat în sensul că, în împrejurări precum cele din acțiunea principală, se opune unei reglementări a unui stat membru în temeiul căreia acordarea unei reduceri a impozitului pe avere este condiționată de obligația de a rămâne persoană supusă la plata impozitului menționat pe parcursul următorilor cinci ani fiscali.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 53 Întrucât, în privința părților din acțiunea principală, procedura are caracterul unui incident survenit la instanța de trimitere, este de competența acesteia să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată. Cheltuielile efectuate pentru a prezenta observații Curții, altele decât cele ale părților menționate, nu pot face obiectul unei rambursări.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a patra) declară:

Articolul 49 TFUE trebuie interpretat în sensul că, în împrejurări precum cele din acțiunea principală, se opune unei reglementări a unui stat membru în temeiul căreia acordarea unei reduceri a impozitului pe avere este condiționată de obligația de a rămâne persoană supusă la plata impozitului menționat pe parcursul următorilor cinci ani fiscali.

Semnături